Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

95ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Τί εἶναι κατήχησις; καὶ τί Ἱερὰ Κατήχησις;

—Κατήχησις εἶναι διδασκαλία περὶ θείων πραγμάτων. Ἱερὰ δὲ κατήχησις εἶναι διδασκαλία τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δι' ἧς ὁ κατηχούμενος καὶ ὁ μὴ κατηχηθεὶς παῖς χριστιανὸς ἐκδιδάσκεται τὰς δογματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(Κατήχησις ἐκ τοῦ κατηχῶ=διδάσκω τινὰ περὶ Θεοῦ διὰ ζώσης φωνῆς (Λουκ. α' 4. Πράξ. ιη'. 25. Α' Κορινθ. ιδ'. 12 Γαλ. στ' 6) ἢ ἁπλῶς διδάσκω τὰ τῆς θρησκείας, (Ρωμ. 6. 18) ἢ καὶ ἁπλῶς πληροφορῶ, ὅθεν τὸ παθητικὸν κατηχοῦμαι=ἀκούω (Πράξ. κα' 21).

Ποῖαι εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας;

—Αἱ Ἱεραὶ Γραφαὶ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ ἡ Ἱερὰ Παράδοσις.

(Ἡ λέξις διαθήκη εἰς τὰς Ἁγίας Γραφὰς σημαίνει τὴν ἔκφρασιν τῆς θείας βουλῆς, καὶ διαβεβαίωσιν τῆς πληρώσεως τῶν ἐπαγγελιῶν τῶν δοθεισῶν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ).

Αἱ Ἱεραὶ Γραφαὶ ὑπὸ τίνων ἐγράφησαν;

—Ὑπὸ τῶν ἁγίων Προφητῶν καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις ὑπὸ τίνων παρεδόθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πῶς θεωρεῖται;..

—Παρεδόθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ θεωρεῖται τὸ ἄγραφον Τεῦχος τῆς Καινῆς Διαθήκης.

—Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες Παλαιὰν Διαθήκην;

—Τὰ ἱερὰ βιβλία τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας.

—Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες Καινὴν Διαθήκην;

—Τὰ ἱερὰ βιβλία τὰ συγγραφέντα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Τί περιέχουν τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης;

—Τὰ περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὰ περὶ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἐπαγγελίαν τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τὸν θεῖον νόμον, τὰς περὶ Σωτῆρος Χριστοῦ προφητείας, καὶ τὰ τῆς λατρείας τῆς ἰουδαϊκῆς θρησκείας, ἐν ᾗ τὰ τελούμενα προδιετύπουν τὴν λατρείαν τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος.

Τί περιέχουν τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης;

—Τὴν ἔλευσιν τοῦ προκαταγγελθέντος Σωτῆρος, τὴν πλήρωσιν τῶν προφητειῶν, τὴν κατάπαυσιν τῶν συμβόλων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν σταύρωσιν, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, τὴν ἔνδοξον αὐτοῦ ἀνάληψιν, τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπιφοίτησιν ἐπὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, τὰ ἔργα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀποστολὴν εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, καὶ κηρύττουσι τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίαν εὐδοκήσαντος νὰ πέμψῃ τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Πόσα εἶναι τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης;

—Τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι εἴκοσι δύο.

(Κατ' ἄλλην διαίρεσιν τὰ βιβλία ἀριθμοῦνται εἰς 24 διότι τὸ βιβλίον τῆς Ροὺθ καὶ τὸ βιβλίον τῶν θρήνων τοῦ Ἱερεμίου ἀριθμοῦνται ὡς αὐτοτελῆ· ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἣν ἀκολουθοῦμεν διαίρεσιν ἡ μὲν Ροὺθ θεωρεῖται παράρτημα τοῦ βιβλίου τῶν Κριτῶν, οἱ δὲ Θρῆνοι παράρτημα τοῦ βιβλίου τοῦ Ἱερεμίου).

—Πόσα εἶναι τὰ Βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης;

—Ταῦτα εἶναι εἴκοσιν ἑπτά. 1ον) Τὰ τέσσερα Ἱερὰ Εὐαγγέλια Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου. 2ον) Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων. 3ον) Αἱ δεκατέσσαρες ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου (μία πρὸς Ρωμαίους, δύο πρὸς Κορινθίους, μία πρὸς Γαλάτας, μία ποὸς Ἐφεσίους, μία ποὸς Φιλιππησίους, μία πρὸς Κολοσσαεῖς, δύο πρὸς Θεσσαλονικεῖς, δύο ποὸς Τιμόθεον, μία ποὸς Τίτον, μία πρὸς Φιλήμονα, καὶ μία ποὸς Ἑβραίους). 4ον) Ἑπτὰ Καθολικαὶ Ἐπιστολαὶ (μία Ἰακώβου, δύο Πέτρου, τοεῖς Ἰωάννου, μία Ἰούδα). καὶ 5ον) καὶ τελευταῖον ἡ Ἱερὰ Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ποία εἶναι καθ' αὐτὸ ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἁγίας Γραφῆς; Παλαιᾶς καὶ Καινῆς;

—Ἡ καθ' αὐτὸ ὑπόθεσις καὶ τὸ περιεχόμενον ὑποκείμενον τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐπηγγελμένος Σωτὴρ τῆς Ἀνθρωπότητος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ὁ ὑπὸ τῶν Προφητῶν προκηρυχθείς, οὗ ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως προδιετυπώθησαν διὰ Συμβόλων, Τύπων καὶ Θυσιῶν.

Ποῦ εὑρίσκομεν τὴν πρώτην ἐπαγγελίαν ἐν τῇ Π.Δ.;

—Εἰς τοὺς ἑφεξῆς λόγους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ὄφιν. «Καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνάμεσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν». Διὰ τῆς ἐπαγγελίας ταύτης προεσημαίνετο ἡ κατὰ τοῦ διαβόλου νίκη τοῦ Χριστοῦ. Ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν διεφύλαξεν ὁ Ἀδὰμ καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ, ἀνεκαινίσθη δὲ αὕτη καὶ εἰς τοὺς Πατριάρχας Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ διὰ νέας ἐπαγγελίας. «Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς».

Διὰ τίνων τύπων καὶ θυσιῶν καὶ Συμβόλων προδιετυπώθη καὶ προεικονίσθη τὸ μυστήριον τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ;

—Διὰ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Πάσχα, ὅστις ἦτο τύπος τοῦ ἀσπίλου ἀμνοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦ, ἐν τῇ ἐρήμῳ χαλκοῦ ὄφεως τοῦ εἰκονίζοντος τὸν ἐν τῷ σταυρῷ ἀναρτηθέντα λυτρωτήν, τὸν ἰατρεύοντα τὰ δήγματα τοῦ νοητοῦ ὄφεως τῶν εἰς Αὐτὸν μετὰ πίστεως ἀφορώντων· ἡ περιτομὴ τῆς ἀκροβυστίας, ἥτις ἐσήμαινε τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος κάθαρσιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· αἱ θυσίαι τῆς Π.Δ., οἱ διὰ τοῦ αἵματος ραντισμοὶ καὶ καθαρισμοί, τὴν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος προδιετύπουν κάθαρσιν τῆς ἀνθρωπότητος· ἡ ἄρλεκτος βάτος, ἡ στάμνος τοῦ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα προδιέπουν τὴν θείαν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου γέννησιν· ἐπίσης καὶ ἄλλα τινὰ ἀπαντῶσιν ἐν τῇ Π.Δ.

Διατὶ ἡ Ἁγία Γραφὴ ὀνομάζεται Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη;

Ἡ Ἁγία Γραφὴ ἤτοι τὰ ἱερὰ βιβλία ὀνομάζονται Π. καὶ Κ. Διαθήκη, διότι ἐν αὐτοῖς περιέχονται αἱ διαθῆκαι, ἃς ὁ Θεὸς διέθετο πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἐν μὲν τῇ Π. Ἁγίᾳ Γραφῇ περιέχονται αἱ τρεῖς διαθῆκαι, ἃς ὁ Θεὸς διέθετο πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἤτοι α) τὴν πρωτόγονον, τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ, ἣν ἔστησεν εἰπών· «Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ φάγεσθε, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἡ δ' ἂν ἡμέρα φάγησθε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε». Διὰ τῆς Διαθήκης ταύτης ὁ ἄνθρωπος τηρῶν τὴν ἐντολὴν ἀπέβαινεν ἀθάνατος, παραβαίνων δὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἀπέβαινε θνητός. Ὁ Σειρὰχ λέγει. «Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς, Διαθήκην αἰώνιον ἔστησε μετ' αὐτῶν καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς» (Σειρὰχ ιζ' 11. 12). β) Τὴν πατριαρχικήν, ἣν ὁ Θεὸς ἔστησε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτε ὤφθη αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός σου, εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος... καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ» (Γενεσ. ιε' 1 καὶ ιζ' 1—21). γ) Τὴν ἐπὶ Μωϋσέως τοῦ Προφήτου, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἔδωκε τὸν νόμον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ὅτε ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· «Γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραήλ (Ἔξοδ. κδ. 27. παραβλ. ιθ' 5 καὶ κγ' 22). Ἐν δὲ τῇ Ν. Ἁγίᾳ Γραφῇ περιέχεται ἡ Καινὴ Διαθήκη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος κυρωθεῖσα (Ματθ. κς' 28. Μάρ. ιδ' 24, Λουκ. κθ' 20) δι' ἧς πᾶς ὁ πιστεύων πρὸς αὐτὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον. «Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται». Ἡ διαθήκη αὕτη ἐστὶν ὑπερτέρα ὅλων τῶν ἄλλων διαθηκῶν, διότι ἐστὶ διαθήκη χάριτος καὶ σωτηρίας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει· «νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται, εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος κλπ.» (Ἑβρ. η 6—7).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αἴρεται ἡ ἀσυλία τῶν εἰσαγγελέων στὶς Ἧν. Πολιτεῖες

Θὰ μποροῦν νὰ τοὺς μηνύουν ἰδιῶτες

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Τὸ Ἐφετεῖον τῆς Οὐάσιγκτων ἀπεφάνθη ὅτι, ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ὁμοσπονδιακῶν δικαστηρίων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνάγωνται εἰς δίκην ὑπὸ ἰδιωτῶν διὰ κακὴν συμπεριφορὰν κατὰ τὴν δίκην.

Ἡ ἀπόφασις ληφθεῖσα διὰ ψήφων 2 πρὸς 1, ἀφεῶρα ἕνα εἰσαγγελέα εἰς δίκην κατὰ ἀντιπολεμικῶν ἀριστερῶν εἰς τὴν Φλώριδα. Οὗτος κατηγορήθη ὅτι ἐψεύσθη ἐνόρκως πρὸς τὸν δικαστὴν ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε θέσει ἓν ἐρώτημα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἡ δευτέρα τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Ἐφετεῖον τῆς Οὐάσιγκτων ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν νὰ ἐνάγουν δημοσίους ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἄσκησιν καθηκόντων των, διακόπτει δὲ μίαν μακρὰν παράδοσιν ἡ ὁποία παρεῖχεν εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς ἀσυλίαν διὰ τὰς ἐνεργείας των κατὰ τὴν διερεύνησιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεων.

Ἡ ἀσυλία αὕτη εἶχε, κατὰ τοὺς νομομαθεῖς, καθιερωθῆ διὰ νὰ προστατεύῃ τοὺς Εἰσαγγελεῖς ἐκ τῶν ὀχληρῶν μηνύσεων τὰς ὁποίας ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποβάλῃ ἐναντίον των πᾶς ὅστις θὰ ἐθεώρει ἑαυτὸν ἀδικημένον.

Ἡ ἀπόφασις ἀφορᾶ τὸν Γκάϋ Γκούντουϊν, Εἰσαγγελέα προϊστάμενον τοῦ ἱδρυθέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Νίξον κατὰ τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 τμήματος τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης πρὸς δίωξιν ἐγκλημάτων «ἐπαναστατῶν τρομοκρατῶν».

ΟΙ «ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΙ»

Παρ' ὅλον ὅτι τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια τῆς χώρας ἔχουν ἐκδικάσει δεκάδας μηνύσεων κατὰ ἀντιπολεμικῶν ἀριστερῶν, ἐλάχιστοι ἐξ αὐτῶν κατεδικάσθησαν. Οἱ δικασταὶ καὶ τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια, εἴτε ἀπήλλασσαν τοὺς κατηγορουμένους εἴτε ἀπέρριπταν τὰς κατηγορίας, ἰδίως ὅταν ἀπεδεικνύετο ὅτι κατὰ τὰς ἀνακρίσεις εἶχον χρησιμοποιηθῆ μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ ἢ «προδοκάτορες».

Ὁ Γκούντουϊν διηύθυνε τὰς ἀνακρίσεις διὰ μίαν ὀργάνωσιν ἀριστερῶν ἀντιπολεμικῶν παλαιμάχων τοῦ πολέμου τοῦ Βιετνὰμ ἡ ὁποία, κατὰ τὸ κατηγορητήριον, ἐσχεδίαζε νὰ διαλύσῃ τὴν Πανεθνικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ Κόμματος τοῦ 1972 εἰς τὴν Φλώριδα. Ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἔφθασεν ἐνώπιον τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Γκούντουϊν νὰ ἀπαντήσῃ ἐνόρκως ἂν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως ὑπῆρχον καὶ πληροφοριοδόται τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Γκούντουϊν ἀπήντησεν· «Ὄχι, Ἐντιμότατε», καὶ κατῆλθεν ἐκ τοῦ βάθρου τῶν μαρτύρων.

Ἕξη μέλη τῆς ὀργανώσεως ἐνήχθησαν εἰς δίκην τὸν Αὔγουστον 1973. Εἰς τὴν δίκην ἐκείνην ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἓν μέλος τῆς ὁμάδος περὶ τῆς ὁποίας εἶχε καταθέσει ὁ Γκούντουϊν ἦτο πληροφοριοδότης τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε δοθῆ ἐντολὴ νὰ καταθέσῃ ἐναντίον τῶν δηθεν συντρόφων του. Κατόπιν τούτου οἱ ὀκτὼ κατηγορούμενοι ἀπηλλάγησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀργότερον ὅμως, ὑπέβαλαν μήνυσιν κατὰ τοῦ Γκούντουϊν καὶ ἄλλων ἀνακριτῶν τῆς ὑποθέσεως διατεινόμενοι ὅτι διὰ τῆς ψευδορκίας του, ὁ Γκούντουϊν παρεβίαζε τὰ πολιτικά των δικαιώματα.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης προέτρεψε τὸν δικαστὴν Ὤμπρεῦ Ρόμπινσον νὰ ἀπορρίψῃ τὴν μήνυσιν δυνάμει τῆς ἀσυλίας τῶν δικαστῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των, ἀλλ' ὁ δικαστὴς ἠρνήθη, εἰπὼν ὅτι ὁ Γκούντουϊν εἶχε διαπράξει ψευδορκίαν ἡ ὁποία δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰ καθήκοντά του, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐναγωγή του.

Ὀρχήστρα συνταξιούχων ἡλικίας 52 ἕως 75 ἐτῶν σὲ γερμανικὴ ἐπαρχία

ΣΥΝΟΛΟ ΗΛΙΚΙΩΝ 1500 ΧΡΟΝΙΑ

ΓΚΕΛΖΕΝΚΙΡΧΕΝ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἀπαλὲς μελωδίες βάλς, ρυθμικοὶ χοροὶ τοῦ Κέντρου Νεότητας τῆς ἐνορίας Ἅγιος Μιχαὴλ στὸ Γκέλζενκίρχεν — Χάσσελ. Σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς αἴθουσας παίζει ἡ ὀρχήστρα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 22 ἡλικιωμένους κυρίους, ντυμένους ὁμοιόμορφα μὲ κίτρινα πουκάμισα καὶ πράσινες γραβάτες. Ὁ νεώτερος εἶναι πενήντα χρονῶν καὶ ὁ μεγαλύτερος ἑβδομήντα ἐννέα. Ἡ «μπάντα τῶν συνταξιούχων» τοῦ Γκέλζενκίρχεν εἶναι συνολικὰ χιλίων πεντακοσίων χρόνων.

Ἡ ἰδέα γιὰ μιὰ τέτοια ὀρχήστρα ξεκίνησε πρὶν τέσσερα χρόνια. Τὰ περισσότερα μέλη της εἶναι συνταξιοῦχοι ποὺ ἐργάζανταν παλιότερα σὰν μεταλλωρύχοι στὰ γύρω μεταλλεῖα καὶ ἐπαιζαν μουσικὴ στὸν ἐλεύθερό χρόνο τους γιὰ διασκέδαση, ἕως ὅτου ὁ σημερινὸς διευθυντὴς ὀρχήστρας, Πάουλ Πριτσγιμπλγίσκι τοὺς ἔπεισε νὰ ἑνώσουν τὶς προσπάθειές τους ὅλοι μαζί. Τὴν ἀρχὴ ἔκαναν πέντε «φισαρμονικίστες». Προστέθηκαν μετὰ κι' ἄλλοι καὶ ἡ ὀρχήστρα ἀπόκτησε ἐπίσης, κιθάρα, λύρα, μαντολίνο, κρουστὰ καὶ ἀκορντεόν.

Ἀρχικὰ οἱ συνταξιοῦχοι ἔπαιζαν μόνο στὸ Γκέλζενκίρχεν. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ μία παρουσίασή τους στὴν τηλεόραση, ἔγιναν ξαφνικὰ εὐρύτερα γνωστοί. Ὁ Τύπος τοὺς ἔδωσε τελικὰ τὸ ὄνομα «μπάντα συνταξιούχων», ἐνῶ πρὶν ὀνομάζονταν, πολὺ σεμνά, ὀρχήστρα — φυσαρμόνικας.

Σήμερα οἱ δραστήριοι αὐτοὶ συνταξιοῦχοι κάνουν δύο ἕως τέσσερις «τουρνὲ» τὸ μῆνα. Ἡ μουσικὴ τους ζητιέται τόσο σὲ χοροὺς ὅσο καὶ σὲ γιορτὲς ἰωβηλαίου ἢ τὴν περίοδο τῶν Χριστουγέννων. Στὸ καρναβάλι ἄλλωστε εἶναι σχεδὸν πάντα κλεισμένοι, ἐνῶ δύο φορὲς τὸ μῆνα ἡ ὀρχήστρα παίζει στὴν ἀσφυκτικὰ γεμάτη κοινοτικὴ αἴθουσα τοῦ Χάσσελ.

Ἄδικα θὰ ψάξετε γιὰ νότες στὴν μπάντα τῶν συνταξιούχων. Παίζουν μὲ τὸ αὐτί. Ἀκόμα καὶ ὁ μαέστρος, 25 χρόνια ὁδηγὸς μηχανῆς στὸ τραῖνο τοῦ ὀρυχείου, δὲν ἔχει μουσικὴ μόρφωση, ὅπως ἄλλωστε κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι. «Ἀκοῦμε ἂν ὁ ἦχος εἶναι ὅμορφος», λένε οἱ ἴδιοι, κι' ἀντὶ νὰ κοιτάνε νότες προσέχουν τὸ μαέστρο. Τὸ ρεπερτόριο τῆς μπάντας διαβέτει ὡς σήμερα σαράντα περίπου κομμάτια καὶ κάθε μῆνα πλουτίζεται μὲ ἕνα τουλάχιστον ἀκόμα. «Ἡ μεταφορὰ γίνεται ἔωρεὰν καὶ ἐπὶ πλέον παίρνουμε καὶ μία ἀμοιβή» λέγει ὁ «ἰμπερσάριος», Τοῦμπερ, ποὺ ὁδηγεῖ τὴν ὀρχήστρα ἀπὸ ἐπιτυχία σὲ ἐπιτυχία. Τὰ χρήματα ποὺ κερδίζουν νὰ τοποθετοῦν πάλι σὲ ὄργανα. Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο ὅμως οἱ συνταξιοῦχοι χαίρονται ἕνα ὅμορφο Σαββατοκύριακο. Μαζὶ μὲ τὶς γυναῖκες τους πηγαίνουν στὴν ἐξοχὴ καὶ «σπαταλᾶνε» ἕνα μέρος τῶν μουσικῶν κερδῶν τους.

Στὰ λίγα αὐτὰ χρόνια οἱ συνταξιοῦχοι ἔγιναν ἀχώριστοι. Παρόλο ποὺ οἱ πρόβες εἶναι κουραστικὲς κάθε Τετάρτη βρίσκονται στὸ κέντρο Νεότητας. Ἡ μουσικὴ εἶναι γι' αὐτοὺς ἕνα εἶδος «κούρας» καὶ διασκεδάσεως συγχρόνως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΔΙΝΣΙΣ Γ'. ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΜΗΜΑ ΓΙ'. ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

=Διακηρύξεως δημοπρασίας ἐπαναληπτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ἐκτελέσεως ἐργασιῶν κατασκευῆς ἔργων ὑποδομῆς Πλατειῶν Αἰγίου.

1. Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν διαφερομένων ὅτι ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον Ἐπαναληπτικὸν Μειοδοτικὸν Διαγωνισμὸν ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν κατασκευῆς ἔργων ὑποδομῆς Πλατειῶν Αἰγίου ἤτοι Πλατείας Δεξαμενῆς καὶ Πλατείας Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας.

2. Σύστημα διαγωνισμοῦ ὁρίζεται τὸ διὰ ποσοστοῦ ἐκπτώσεως μετὰ γενικοῦ ὁρίου.

3. Ἡ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς μελέτης προβλεπομένη δαπάνη τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 2.600.000 ἐξ ὧν δρχ. 148.657 δι' ἀπροβλέπτους δαπάνας.

4. Ἡ δημοπρασία ἐέλει διεξαχθῆ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΕΟΤ τὴν 19.10.77 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11.30 ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς.

5. Εἰς τὴν δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐν κοινοπραξίᾳ ἐνεργοῦντες ἐργολῆπται οἰκοδομικῶν ἔργων Α' καὶ Β' τάξεως μετὰ ἐργοληπτῶν ἠλεκτρομηχανολογικῶν Ἔργων Α' τάξεως. Ὁμοίως γίνονται δεκτοὶ ἐργολῆπται ἀνωτέρας τάξεως ἐφ' ὅσον ἔχουν ἕδραν εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας.

6. Πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον, τὴν Δημοπρασίαν ὡς καὶ τὸν τρόπον κτήσεως τῶν τευχῶν, παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ΕΟΤ (Σταδίου 4, 6' ὄροφος, γραφεῖον 217) κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἀπὸ 11.00 ἕως 12.00 ὥρας.

7. Αἱ δαπάναι δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ἐέλουν βαρύνει τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἔργου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον: Χρῖστος Μπαλιτσάρης Εἰσηγητὴς Ε.Ο.Τ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1977. ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 11—12 π.μ. στὰ γραφεῖα τοῦ Δασαρχείου θὰ γίνει τακτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς μὲ προφορικὲς προσφορὲς γιὰ τὴν ἀνάθεση τῆς ἐργασίας διανοίξεως ὁπῶν (διατρημάτων) μὲ ἀεροσυμπιεστή, γόμωση καὶ ἀνατίναξη αὐτῶν στοὺς Δασικοὺς δρόμους Σταυρὸς — Μπουγᾶ Λάκκα καὶ Σταυρὸς — Καλογερόβρυση περιοχῆς Κ. Βλαοίας, ἀπὸ πιστώσεις Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν Ν. Ἀχαΐας, δαπάνης 100.000 δρχ. +50% καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους διακηρύξεως μὲ τὸν ἴδιο ἀριθμὸ τοῦ Δασαρχείου Καλαβρύτων.

Περισσότερες πληροφορίες κάθε ἐργάσιμη μέρα στὸ Δασαρχεῖο Καλαβρύτων (τηλ. 0692 — 22227).

Ὁ Δασάρχης
ΙΩΑΝ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ
Δασολόγος μὲ 5ο βαθμό

13ετής ὑπέκυψε σὲ τραύματα

Πέθανε χθὲς τὸ πρωῒ στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Πατρῶν ὁ Πέτρος Δημ. Τσιρώνης 13 ἐτῶν, μαθητὴς ἀπὸ τὸν Πύργο Ἠλείας, ποὺ εἶχε τραυματισθῆ προχθές, ὅταν τὸ ποδήλατό του, προσέκρουσε στὸ πίσω μέρος Ι. Χ. φορτηγοῦ, ποὺ ὁδηγοῦσεν ὁ Χρ. Παν. Γιαννικόπουλος 32 ἐτῶν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Λάγγουρα, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΝΕΡΑΤΖΩΣ ΒΙΚΤΩΡΑΤΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ὁ σύζυγος: Ἀθανάσιος. Τὰ τέκνα: Δημήτριος, Ἀντώνιος Βικτωράτου, Διονυσία καὶ Λάμπρος Γιαννόπουλος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Νέον Γραφεῖον Τελετῶν ΑΝ ΔΡΕΟΥ ΚΙΑΦΑ — Γούναρη 173 & Ἁγίου Δημητρίου, τηλ. 276-295

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Τριάδος Ψαθοπύργου 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς λατρευτῆς μας μητρός, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ χήρας ΓΡ. ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

*Τ